

Alpska legenda

Tekst: VELIMIR CINDRIĆ / Snimio: VELIMIR CINDRIĆ

Hotel “Gasthof Post” u ultra-mondenom austrijskom Lechu, već je desetljećima predmet zavisti vodećih alpskih hotelijera. Njegov su posebni šarm pokušali kopirati mnogi, a hotel redovito ugošćuje najveća imena svjetske politike, športa, glazbe i filma

Kad se iz poznatog tirolskog skijaškog centra St. Anton namjernik uputi brdskom cestom na sjever, očekuje ga ulaz u jedan posve drugi, gotovo nestvaran planinski svijet. Petnaestak kilometara ceste, koja ubrzo prelazi granicu Tirola i ulazi u najzapadniju austrijsku pokrajinu, Vorarlberg, vijuga galerijama kroz strmu stijenu i dolazi do odmorišta na Flexenpassu, prijevoju na kojem se ugnijezdilo poznato skijalište Zürs.

No, nećemo se zaustaviti ovdje gdje se među velikim hotelima i apartmanskim naseljima rasprostrla čitava kolonija restorana i noćnih klubova, već nastavljamo dalje prema Lechu – oazi mira i alpskom biseru bez premca. No, do njegovih 1450 metara nadmorske visine čeka nas još dosta zavoja kroz stijenu. Budući da je dan sunčan, možemo tek zamisliti kako je ovdje kada pada gusti snijeg, što nije rijetkost, jer se mikro-klima Lecha odlikuje čestim i obilatim padavinama, zbog čega ga je i zapao skijaški kompliment “austrijskoga Aspena”.

- Ovdje su ceste uređene tek pedesetih godina. Prije toga u Lech se stizalo

Kad se spomene Lech, prvo što pada na pamet onima koji vole obilaziti zanimljiva mjesta su mondenost, ekskluzivnost i - visoke cijene

iznimno teško, dugotrajnim putovanjem od željezničke postaje u St. Antonu. Posebno je teško bilo zimi. To je bila prava avantura. Kočijaši koji su vozili sanjke s konjskom zapregom morali su puno puta stati i odgrtati novi snijeg ne bi li mogli krenuti dalje. Ponekad je taj put potrajao čitav dan – priča nam Sandra Moosbrugger koja sa svojim suprugom Florianom vodi čuveni hotel “Gasthof Post Lech”.

Ime ovog najmanjeg mjesnog hotela s pet zvjezdica dobro je poznato čitateljima magazina koji pomno prate živote svjetskih zvijezda. Naime, u hotelu koji je već desetljećima predmet zavisti vodećih alpskih hotelijera i čiji su posebni šarm pokušali kopirati mnogi, redovito borave najveća imena svjetske politike, športa, glazbe i filma.

– Ovo je, prije svega, obiteljski hotel koji njeuguje osoban pristup gostu. To što je najmanji od najboljih u Lechu i što ima svoj poseban šarm, čini ga iznimno privlačnim najzibirljivijoj klijenteli koja traži veliku pažnju i privatnost. No, većina hotela u Lechu ima svoju specifičnu publiku i to iznimno vjernu – tvrdi gospođa Moosbrugger, inače rođena Bečanka koju je u Lech doveo slučaj.

– Studirala sam hotel menadžment i radila u Švicarskoj i Francuskoj te, potom, ovdje u Lechu, gdje sam se zaljubila i udala. U početku mi je nedostajao Beč, opera, kazališta i takve stvari na koje sam tamo navikla, no sada sam ovdje presretna, jer je kraj prekrasan, a samo mjesto, zbog tolikog broja poznatih ljudi koje ga posje-

ćuje, uvijek uzbudljivo. Osim toga, voditi ovakav hotel, jedan od najcjenjenijih u Austriji, za mene je veliki izazov i zadovoljstvo. Za mog supruga Florianu i mene ovo nije posao, već život. Imamo dvije kćeri i nadamo se da će one jednoga dana nastaviti obiteljsku tradiciju – oduševljeno govori Sandra.

Kad se spomene Lech, prvo što pada na pamet onima koji vole obilaziti zanimljiva mjesta su mondenost, ekskluzivnost i - visoke cijene. Popularno zabavište privilegiranih i najotmjenije europsko skijalište lišeno masovnog turizma, neobuzdanog pijančevanja i gužva na žičarama, dakako, nije doseglo taj status slučajno.

Famu ekskluzivnog odredišta Lech je stekao još prije II. svjetskog rata, no do velikog zamaha morao je pričekati sredinu šezdesetih. Tad su, ponajviše zbog izdvojena položaja koji je nudio privatnost, u Lech počeli pristizati članovi vladarskih obitelji – iranski šah Reza Pahlavi, nizozemska i belgijska kraljevska obitelj. Njih su slijedili i ostali plave krvi, različiti uglednici, industrijalci, ali i zvijezde popularne kulture. Lech je postao obvezna mondena postaja, a fotografije poznatih snimljene pred njegovim hotelima, na skijaškim i planinarskim stazama, stalno su se pojavljivale u svjetskim magazinima.

Priče o dobro čuvanoj tajni bogatih, dosegle su vrhunac kada su tu na skijanje stigli princ Charles i njegova buduća supruga, princeza Diana, koja je kasnije, sa svojim sinovima, postala stalni gost. Cijene u Lechu počele su probijati barijere, a hotel “Gasthof Post Lech”, u kojem je odsjedala većina spomenutih, gradio je ime najotmjenijeg alpskog hotela. Iza svega, stajala je tipična priča uspjeha s puno rada i odricanja.

– Baka i djed moga supruga kupili su ovu zgradu, tada staru oko 300 godina, koja je čitavo stoljeće služila kao carska i kraljevska poštanska postaja. Bili su vrlo ambiciozan par, inače sigurno ne bi započinjali posao neposredno pred rat. Gostionicu sa sobama koju su tu držali stalno su renovirali. Svake bi godine dodali koju sobu ili novi dio, pa je hotel narastao na dvadesetak soba. Oboje su imali puno ideja. Nakon rata prvi su u mjestu uveli kupaonice u sobama, pa su susjedi,

koji su također imali male hotele ili gostionice, dolazili gledati kako izgleda to čudo – kaže nam Sandra Moosbrugger.

Kad se pedesetih Lech povezoao kvalitetnom cestom, obitelj je opet bila prva koja je izgradila parkiralište i garažu, a takav se način razmišljanja nastavio i s novim generacijama:

- I roditelji mog supruga, koji su hotel preuzeli 1964., stalno su hotel izboljšavali, pa su tako odmah izgradili zatvoreni bazen, drugi hotelski takve vrste u Austriji. Uz sve tehnološke inovacije, obitelj je uvijek držala do tradicije, pa se njegovalo sve – od ručnog rada do lova. Zapravo, nastojimo te dvije komponente skladno kombinirati.

Sve je ovo vidljivo i posjetitelju, jer je širom hotela izloženo pravo bogatstvo ručnih radova, antiknog alpskog namještaja i impozantnih lovačkih trofeja. Ovo posljednje posebno se osjeti u lovačkoj sobi u najstarijem dijelu hotela, gdje se smjestio hotelski à la carte-restoran koji je visoko ocijenjen u svim vodećim europskim gastro-vodičima, a nosi i prestižnu “Michelinovu” zvjezdicu.

- Hrana i vino su nam iznimno važni. Budući da smo od 1976. dio “Ralais Chateau”, hotelskog udruženja u kome gastronomija igra veliku ulogu.

Šef kuhinje je Christian Gölles, 34-godišnjak koji je radio s najvećim austrijskim kuharskim imenima:

- Ovdje mi ugodaj iznimno odgovara, jer se radi o intimnijem hotelu gdje je odnos s gostom prisniji i gdje mu se može gotovo ponaosob prilagodavati. Moja je kuhinja mješavina tradicionalne austrijske i mediteranske s različitim utjecajima.

Zanimljivo je da u “Gasthof Postu” i pansion-ski gosti, što je rijetkost, u svome meniju jedu hranu s jelovnika prestižnog à la carte-restorana. Isto tako, iznimna je i ponuda vina koja značajki predlaže šef sale Jens Pinkus, jedan od čak pet sommeliera hotela i čovjek zadužen za dobro raspoloženje gostiju.

O vinu razgovaramo i s Michaelom Gollo-bom koji, prije večere, vodi prigodnu degustaciju za nekoliko gostiju. Brat vlasnika hotela, Michael Moosbrugger, vlasnik je vinarije “Schloss Gobelsburg” iz vinorodne oblasti Langenlois, pa između ostalog isprobavamo i njegov iznimno zanimljivi Grüner Veltliner.

- Vino je iznimno važno u našoj ponudi. Moj

je tast bio, a i suprug je danas član prestižnog burgundijskog bratstva “Chevaliers du Tastevin”. Hotel je, naime, već desetljećima čvrsto vezan uz burgundijske vinare. Naša je vinska lista vrlo selektivna, jer o njoj odlučuje pet ljudi plus naš šef kuhinje, dakle nije odraz samo jednog ukusa. Moram reći da imamo gostiju koji k nama dolaze po nekoliko puta godišnje samo zbog ponude vina i naše kuhinje i na to smo vrlo ponosni – govori Sandra Moosbrugger.

Iako se teško odvojiti od “Postove trpeze” i iznimno udobnih soba, Lech će svakome ponuditi brojne izazove. Zimi je to 110 kilometara skijaških staza bez gužvi na žičarama (zahvaljujući ograničenom broju skijaških karata) te 180 kilometara *off-trail* skijaških padina (najviše u Europi) koje posebno cijene ljubitelji dječv-čanskog snijega.

Tu su i *funpark* za snowboardere, staze za *cross-country* skijanje, sanjkališta, klizališta, *curling*... Ljeti Lech nudi idilične šetnje mirisnim alpskim cvijećem prekrivenim proplancima i uz visokogorska jezera, kao i brojne planinarske i alpinističke ture.

- Sretni smo što ovdje imamo dvije glavne sezone – zimsku i ljetnu, jer tradicionalnu zimsku sve više sustiže trend ljetnih godišnjih odmora u planinama. Planinarenje, alpinizam, *mountain-biking*, pecanje, lov, sve tome pomaže – tvrdi Sandra Moosbrugger.

Večer je u “Postu” najbolje završiti u “Hubertusu”, neobično udobnom hotelskom salonu u kojem gosti, prije odlaska na počinak, čitaju i pijucka uz kamin. Uz sve, nije čudo da se u 39 soba ove alpske legende znade istovremeno naći gostiju iz čak 15-ak zemalja. Kozmopolitizam i ekskluzivitet i jesu ono što Lechu daje neodoljivi šarm...

Priče o dobro
čuvanoj tajni
bogatih dosegle
su vrhunac
kada su tu na
skijanje stigli
princ Charles i
njegova buduća
supruga,
princeza Diana